

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour de cassation (Prantsusmaa) — Kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreegli artikli 2 punkti a ja harmoneeritud süsteemi tõlgendamise selgitavate märkuste VII punkti tõlgendamine — Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Jalatsi valmistamise protsess — Kokku monteerimine või töötlemine valmistoote saamiseks

Resolutsioon

Asjaolude toimumise ajal kehtinud redaktsioonis nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas sisalduva kaupade kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreegli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et pealsed, välistallad ja sisetallad kui kokkupanemata kujul tooted, millel on jalatsite põhiomadused, kuuluvad nimeetatud kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 6404, kui pärast nende komponentide importimist tuleb pealsega ühendada kannakapp ning kui välistalda ja pealset tuleb nende kokkupanemiseks karestada.

(¹) ELT C 71, 9.3.2013.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 13. veebruari 2014. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus — Bulgaaria) — Maks Pen EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia, varem Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia

(Kohtuasi C-18/13) (¹)

(Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Osutatud teenused — Kontroll — Tarnija, kellel puuduvad vajalikud vahendid — Maksupettuse mõiste — Kohustus tuvastada maksupettus omal algatusel — Nõue, et teenus peab olema tegelikult osutatud — Kohustus pidada piisavalt üksikasjalikku raamatupidamisarvestust — Kohtumenetlus — Keeld, mille kohaselt ei või kohus maksupettust kvalifitseerida kuriteona ja halvendada kaebaja olukorda)

(2014/C 93/25)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Maks Pen EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia, varem Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia

Ese

Eelotsusetaotlus — Administrativen sad Sofia-grad — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artikli 63, artikli 178 esimese lõigu punkti a, artikli 226 esimese lõigu punkti 6 ning artiklite 242 ja 273 tõlgendamine — Mõiste „maksudest kõrvalehoidumine” — Arvel näidatud teenuseosutaja, kellel puuduvad teenuse osutamiseks vajalikud töötajad, vahendid ja vara — Tõendite puudumine — Valedokumentide koostamine teenuse osutamise tõendamiseks — Liikmesriigi kohtu kohustus tuvastada omal algatusel maksudest kõrvalehoidumine — Teenuse tegelik osutamine mahaarvamisoiguse tingimusena — Nõue järgida rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid, et oleks täidetud mahaarvamisoiguse kasutamise kontrollimiseks vajalik nõue pidada piisavalt üksikasjalikku raamatupidamisarvestust — Küsimus, kas arvetele on vaja märkida andmed teenuse tegeliku osutamise kohta — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt loetakse teenus osutatuks ajal, mil tekkisid sellest saadava tulu kajastamise tingimused kooskõlas asjakohaste õigusaktidega

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, tuleb tõlgendada nii, et direktiiviga on vastuolus see, kui maksukohustuslane arvab maha tarnija esitatud arvetele märgitud käibemaksu, juhul kui — kuigi teenused on osutatud — ilmneb, et teenust ei osutanud tegelikult see tarnija ega selle tarnija alltöötaja, eeskätt seetõttu, et viimastel ei ole vajalikke töötajaid, materjale ega vara, et nende teenustega seotud kulud ei ole nende raamatupidamisarvestuses dokumenteeritud ja et teatavaid dokumente tarnijana allkirjastanud isikute isikusamasus on ebaselge, juhul kui täidetud on kaks tingimust, nimelt, et nende asjaolude näol on tegemist maksudest kõrvalehoidumisega ja et kõiki maksuhalduri kindlaks tehtud objektiivseid asjaolusid arvesse võttes on tuvastatud, et maksukohustuslane teadis või oleks pidanud teadma, et mahaarvamisoiguse aluseks olnud tehinguga seoses hoiduti maksu tasumisest, mis tuleb kindlaks teha eelotsusetaotluse esitanud kohtul.
2. Juhul kui liikmesriigi kohtul on siseriiklike õigusnormide kohaselt kohustus või õigus esitada omal algatusel siseriiklikul siduval õigusnormil põhinev väide, siis tuleb tal seda teha ka sellise liidu siduva õigusnormi puhul nagu see, mis nõuab, et liikmesriigi ametiasutused ja kohtud keelduksid mahaarvamise lubamisest, kui objektiivsete tegurite põhjal on tõendatud, et seda õigust kasutati pettuse või kuritarvituse kavatsusega. Neil kohtutel tuleb selle hindamisel, kas mahaarvamisoigust kasutati pettuse või kuritarvituse kavatsusega, tõlgendada siseriikliku õigust võimalikult suure ulatuses direktiivi 2006/112 sõnastust ja eesmärki arvestades, et saavutada selles ette nähtud tulemus, mis nõuab, et siseriiklik

kohus teeks kõik, mis on tema pädevuses, võttes arvesse siseriiklikku õigust tervikuna ning kasutades siseriiklikus õiguses tunnustatud tõlgendusmeetodeid.

3. Direktiivi 2006/112, mis nõuab, eelkõige artiklis 242, et maksukohustuslane peab pidama piisavalt üksikasjalikku raamatupidamisarvestust, mis võimaldab käibemaksu kohaldada ja maksuhalduril selle kohaldamist kontrollida, tuleb tõlgendada nii, et direktiiviga ei ole vastuolus see, kui asjaomane liikmesriik nõuab nimetatud direktiivi artiklis 273 kehtestatud piires igalt maksukohustuslaselt, et ta järgiks selles osas kõiki rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega kooskõlas olevaid siseriiklikke raamatupidamiseskirju, tingimusel et niisugused meetmed ei lähe kaugemale sellest, mida on vaja maksu nõuetekohase kogumise ning maksudest kõrvalehoidumise vältimise eesmärgi saavutamiseks. Selles osas ei ole direktiiviga 2006/112 vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt loetakse teenus osutatuks ajal, mil täitused sellest saadava tulu kajastamise tingimused.

(¹) ELT C 79, 16.3.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. veebruari 2014. aasta otsus — Ungari versus Euroopa Komisjon, Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-31/13 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Kaitstud geograafilised tähised — Määrus (EÜ) nr 1234/2007 — Veini kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste register — Andmebaas „E-Bacchus” — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Apellant: Ungari (esindajad: M.Z. Fehér ja K. Szijjártó)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Bottka, B. Schima ja B. Eggers), Slovaki Vabariik (esindaja: B. Riczióva)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 8. novembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-194/10: Ungari vs. komisjon, milles Üldkohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata hagi nõudega tühistada kaitstud päritolunimetuse „Vinohradnicka oblast Tokaj” kanne, milles päritoluriigiks on märgitud Slovakkia, veinide kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse elektroonilises registris (andmebaas

E-Bacchus) — E-Bacchusesse kandmise õiguslikud tagajärjed — Põhjendamiskohustus — Hea halduse, lojaalse koostöö ja õiguskindluse põhimõtted

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.
3. Jätta Slovaki Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 71, 9.3.2013.

Euroopa Kohtu (teine koda) 13. veebruari 2014. aasta otsus (Tribunale civile di Roma eelotsusetaotlus — Itaalia) — Mediaset SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico

(Kohtuasi C-69/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Toetus digitaaldekoodrite ostmiseks või rentimiseks — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse abikava ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks — Tagasinõudmine — Tagasinõutava summa kindlaksmääramine — Siseriikliku kohtu ülesanne — Komisjoni seisukohtade arvessevõtmine siseriikliku kohtu poolt komisjoni otsuse täitmisel — Lojaalse koostöö põhimõte)

(2014/C 93/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale civile di Roma

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mediaset SpA

Kostja: Ministero dello Sviluppo Economico

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale civile di Roma — Ebaseadusliku riigiabi tagasinõudmine — Tagasinõutava summa kindlaksmääramine — Komisjoni otsus, millega kinnitatakse kriteeriumid selle summa kindlaksmääramiseks — Euroopa Kohtu otsus, mis tunnustab siseriikliku kohtu pädevust hinnata komisjoni kehtestatud kriteeriumide sobivust — Siseriikliku kohtu hindamisruumi ulatus